

zuzendariari

(0034) 943 300 222

OHARRA: Ahalik eta iritzi gehienek izan dezaten tokia, ez da komeni makinazko 15 lerro baino luzeago idaztea gutun hauetan. Idatzi duenaren izena, telefonoa, helbidea eta NAREN zenbakia agertu beharko dira. Laburtu behar izanez gero, zuzendaritzak bere esku du horretarako eskubidea. Erdaraz iristen diren gutunak ez dira argitaratuko.

zuzendariari@egunkaria.com

Gudarien etorbidea, z/g 20140 Andoain

Mikel Uzkudun eta besteak askatu!

Jaime Gutierrez (*Sinku Taldearen izenean*) • DONOSTIA

Berriro ere errepresioak kolpatu gaitu; oraingoan zuri tokatu zaizu, Mikel, zure tentsioa eta lan egiteko gogoak ez dute gustuko izan eta horregatik aldendu zaituzte gure albotik, horregatik giltzaperatu zaituzte. Eta berriro ere, muntaia polizial-judiziala izan dute espetxeratzeko oinarri; torturen eta tratu txarren bidez lorturiko adierazpen batzuk nahikoa izan dute Mikel bahitzeko, jakinda ere, eraso berri honek ez duela inondik inora gazteon gogo eta grinak geldituko.

Oraingoan ez da garzonada bat izan, nahiz eta helburua, moduak... berdin-

berdinak izan. Eta bitartean, PNVk eroso jarraitzen du; alde batetik, ezker abertzaleari egotziz beraien gabeziak eta, bestetik, espainolekin jolasean, Kontzertu ekonomikoa dela eta ez dela, ahalik eta diru eta botere gehien lortzeko helburuarekin. Orain gure kidea den Mikel ikusteko, baimena eskatu behar dugu; epaile espainol batek baimena eman behar digu gure laguna eta kidea ikusteko, leiho baten bitartez eta berrogei minutuz; eta horretarako, mila kilometro inguru egin beharko ditugu. Eta bitartean, PNVk berea ez den arazo bat bezala ikusten jarraitzen du; dispersioak sortzen dituen ezbehar eta eragozpen guztien aurrean beste alderantz begiratuaz eta benetan, herri honen askatasuna eta bakearen alde dauden borrokariak ja-

rraitu, mehatxatu eta giltzaperatzen ditu. PNV, nora zoaz?

Bukatzeko besarkada bero pilo bat bidali nahi diogu Montxiri; momentu gogorak izan dira azken hauek baina ziur egunen batean Kroketa Eguna burutuko dugula, bai horixe! Eta, nola ez, Jabu, Iñaki Beaumont, Igor Suberbiola eta Mikeli, bereziki azken honen senideei. Aupa zuek eta eutsi goiari!

Bertsok epaitzen

Iñaki Zubizarreta (*euskara-zuzentzailea*)

Nire zalantza edo kezkatxo bat azaldu nahi nieke hemen Bertsolari Txapelketa-ko epaimahaikoei.

Orain urte batzuk euskal bideoen sari-

keta batean epaimahaiko izatea egokitu zitzaidan. Sarietako bat euskara zuzenen eta egokien erabiltzen zuenari zegokion. Idazkariak epaitzeko argibideak eman zizkigun hasteko. Zazpi ikuspuntu eduki behar genituen kontuan zuzentasunaz eta egokitasunaz gainera.

Berehala konturatu nintzen metodoaren arriskuak. Ikuspuntu guztiei puntuazio bera emanez gero, hutsetik hamarrena adibidez, gerta zitekeen zuzenenaren eta egokienaren puntuazioetan 4 eskuratuta ere saria irabaztea.

Eztabaidatxo baten ondoren metodoa aldatzea erabaki genuen, eta ikuspuntuaren garrantziaren arabera ematea puntuazioa, halakorik gerta ez zedin.

Ez ote dago antzeko arriskurik bertsoak epaitzean ere?

montxo

galdeiozu... ?

PELLO ESNAL

Idazlea

Zer duzu gogokoago: bertsoak idaztea edo bestelako liburuak egitea?

Joxe Rekondo (Irun)

Segun. Zer den egokiena, hainbat gauza kontuan izanda: gaia, zeinentzakoa, norakoa, zertarakoa, aldartea... Eta boladak izaten dira. Dena den, ni bertsoak idazten hasi nintzen, eta gero pasa nintzen prosara. Ez da eskola txarra bertsoena. Izan ere, gauza asko ikasten duzu: belarriaren arabera idazten, esaldi bakoitza (eta hitz bakoitza) pentsatzen... Badut amets bat: bertsoak idazten diren bezala idaztekoa liburu bat. Ez dakit beteko dudana, Joxe. Hala ere, proba txiki bat egin nuen azkeneko liburuan: *Azeri-zuloa* izenekoan.

Abenduaren 18tik aurrera **Mixel Berhokoirigoin** • **ELBko lehendakaria** izango da Galdeiozu ataleko gonbidatua. Bidali zure galderak ordurako.

hirusta

Xabier Gantzarain

Arantzazutik Guggenheimera

Urteak dira Arantzazun izan ez naizela, autorik ere ez baitaukat bedekatzeko, baina ene memoria kaxkarrak huts egiten ez badit, esango nuke elizara sartzeko jaitsi behar diren eskailerak pausoa hausten duten hoietakoak direla. Pausoaren erritmoa puskatuta, eskailera maila bakoitzean oinak non jarri pentsatu behar duzu. Lurrera begira jaitsi behar dira eskailerak. Burua makurtuta iristen zara elizako atera. Burumakur Jainkoaren aurrera. Pasa den igandean Guggenheim Bilbao Museoa izan ginen. Atarian zigarro bat erre ostean, sartzea erabaki genuen. Eskailera alu hauek berriro, pentsatu nuen. Eta bat-batean Arantzazuko eskailerak etorri zitzaizkidan gogora. Halakoxeak baitira Guggenheimeko eskailerak ere. Pausoa hausten duten hoietakoak. Kasualitatea izango zela pentsatu nuen, asko harrituko baininduke Frank Gheryk Arantzazu ezagutzea, baina, hala ere, bitxia egin zi-

tzaidan kulturaren bi tenplu hauetan sarrerako eskailerak antzekoak izatea.

Antzekotasunak ez dira hor bukatzen, ordea. Gurtu beharreko Jainkoa aldatu da, gaur dolarra baita, eta Guggenheim dolarraren tenplua. Baina Guggenheimeren erromes goazelako irudipena nagusitzen zait batzuetan; Euskal Herriaren irudia munduan zehar desberdina izatea lortu duen museora *joan beharra* dagoelako, nahiz eta bost axola barruan erakusten diren lanak. Herri txiki bateko inkultuak ez gara sentitzeko. Gure probintziano konplexua kentzeko. Arteak barrenak lasaitzen dizkigun gizaki mundutar aurreratuak gara sinisteko. Alde txiki bat dago, ordea, Arantzazu eta Guggenheimen artean. Bata orduko euskal artista eta arkitektoek egin zuten, eta euskaldunentzat zerbait berezia da, presoan alde egin diren gose grebengatik bada ere. Bestea, berezia da, baina dolarrez gainezka datozen jubilatutako yankientzat.